

متن پرسش

سلام و عرض ادب: استاد در کتاب اسرار نماز آیت الله جوادی بین آداب و حکمت و اسرار نماز تفاوت قائل شده است و حکمت را به نتایج عمل، آداب را به مسائل اجرایی نماز و اسرار را به عوالم وجودی بالاتر که باطن عمل است ربط می دهد اما در کتاب حکمت عبادات، حکمت و اسرار را یکی می داند! راز این تناقض چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می آید در آن جایی که بین حکمت و اسرار تفکیک کرده اند، خواسته اند مطلب را دقیق تر بیان کنند از آن جهت که حکمت عبادات را می توان با مخاطب در میان گذارد، ولی راز آن ها را هرکس در نزد خود می یابد به همان معنایی که جناب مولوی می فرمایند: «هرکه را اسرار حق آموختند / مَهر کردند و لبانش دوختند». موفق باشید